

De S. Augustino Epō

Refugiebat autem ad aliquam
 ciuitatem accedere que episcopo
 caret: ne ipsum in predicto offi-
 cio impediri contingeret. Eodem tē-
 pore apud Rponem erat quidā
 vir magnā opū qui Augustino
 misit qd si ad eum accederet a ver-
 bum ex ore suo audiret. seculo re-
 nunciare posset. Qd Augustinus
 vbi compit illuc dicitur iuit. Au-
 diens autem Valerius Rponen-
 sis episcopus famā eius: ipsū pluri-
 mum remittente in ecclesia sua p̄sbi-
 terum ordinauit. Nonnullis quide-
 lacrimas suas super te interpretan-
 tibus a tanq̄ eum cōsolantibus
 a dicentibus: qd a locus p̄sbyterij
 licet ipse maiori dignus esset: ap-
 propinquaret tamē episcopatu
 Qui statim monasteriū derticoū
 instituit a cepit viuere scdm̄ egu-
 lam sub sanctis ap̄lis cōstitutam
 De cuius monasterio fere decem
 episcopi sunt electi. Et quia p̄dic-
 tus episcopus eāt grecus a min⁹
 in latina lingua litteratus a doct⁹
 Augustino potestate tribuit vt
 cōtra morem orientalis ecclesie se
 in ecclesia predicaret. Vnde cū mil-
 ti episcopi derogarent: ille de hoc
 non curabat dūmodo per eum fi-
 eret qd per se fieri non valebat.
 Eodem tempore fortunatū p̄sbi-
 terum Manicheū a alios hereticos
 p̄cipue rebaptizatos donatistas
 a Manicheos cōuicit. abstulit a fu-
 gauit. Cepit aut̄ beatus Valerius
 formidare nē sibi Augustin⁹ col-
 leretur a ab illa ciuitate in episco-
 pum periret. Nam a aliquādo ab

latus fuisset nisi eum ad locū se-
 creatum transire curasset: ita vt in-
 ueniri minime potuisset. Impetra-
 uit igit̄ ab archiepiscopo Castagi-
 nensi vt ipse cedēt a Augustinū
 Rponensi ecclesie in episcopū pro-
 moueret. Sed cū hoc Aug⁹ oīmo-
 de reuolueret. cōpulsus tamē a coac-
 tus succubuit a epatus curā susce-
 pit. Qd in se p̄ ea fieri nō debuisse
 vt suo vincte epō ordinaretur dix-
 it a scripsit p̄pter cōcilij generalis
 prohibitiōē: quā postmodū ordi-
 natus didicit: nec qd sibi factum
 esse voluit: alijs fieri v oluit. Vñ
 etiā fatigat vt in cōcilij epōū cō-
 stitueret vt omnia statuta patrum
 ordinatione deberent ab ordiato-
 ribus ordinari. Ip̄e aut̄ de se dixit
 se postmodū legit̄. In nulla re m̄-
 dūm sentio sic iratum: sicut in hoc
 qd dūz essem dign⁹ poni ad remū
 posuit me ad ap̄tūstre in apice re-
 gis ecclesie. Vestimēta e⁹ a calci-
 amēta alia nec mitida nimis: nec
 abiecta plurimū: s̄ ex modēto a
 op̄tenti hinc erat. Ip̄e enim de se
 dixisse legit̄. Fateor de p̄ciosa ves-
 te erutesco a iō cū dat̄ michi v̄do-
 eā. a qd vestis nō potest esse cois
 p̄cū sit cōmune. Mensa fugat̄ a
 patra semp v̄sus ē a inter olera a
 legumina p̄tre ifirmos a hospites
 pleūq̄ carnes hēbat. In ipsa at̄
 mēsa maḡ lectōnē vel disputacō-
 nē q̄ epulacōē diligebat a con-
 trā pestē detractionis in ea sic scrip-
 tūz hēbat. Quisquis amat vidēti
 absentū rotare vita. Hāc mēsa
 v̄tibam nouerit esse sibi. Nam a

*Augustus sit Ep̄s/ro
 p̄s d'hyponensis*

de vestib⁹

de mēsa